

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-408/12 P

**YKK Corporation și alții
împotriva
Comisiei Europene**

„Recurs — Înțelegeri — Piețe ale fermoarelor și ale altor închizători, precum și ale mașinilor de aplicare — Răspunderi succesive — Plafon legal al amenzii — Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 — Noțiunea «întreprindere» — Răspundere personală — Principiul proporționalității — Multiplicator de descurajare”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 septembrie 2014

1. *Concurență — Amenzi — Cuantum — Stabilire — Criterii — Impact real asupra pieței — Criteriu nedeterminant*

[Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, art. 23 alin. (2)]

2. *Recurs — Competența Curții — Repunere în discuție, pentru motive de echitate, a aprecierii efectuate de Tribunal cu privire la cuantumul amenzilor aplicate unor întreprinderi care au încălcat normele de concurență din tratat — Excludere*

[art. 256 TFUE și 261 TFUE; Statutul Curții de Justiție, art. 58; Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, art. 23 alin. (1) și art. 31]

3. *Concurență — Amenzi — Cuantum — Stabilire — Criterii — Reducerea cuantumului amenzii în schimbul cooperării întreprinderii incriminate — Condiții — Putere de apreciere a Comisiei — Excluderea unei duble recompense pentru aceleași informații*

[Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, art. 23 alin. (2); Comunicarea 96/C 207/04 a Comisiei, secțiunile C și D, și Comunicarea 2002/C 45/03 a Comisiei, punctele 21 și 23]

4. *Recurs — Motive — Apreciere eronată a faptelor — Inadmisibilitate — Controlul exercitat de Curte cu privire la aprecierea faptelor și a elementelor de probă — Excludere, cu excepția cazurilor de denaturare*

(art. 256 TFUE; Statutul Curții de Justiție, art. 58 primul paragraf)

5. *Concurență — Amenzi — Cuantum — Stabilire — Cuantum maxim — Calcul — Cifra de afaceri care trebuie luată în considerare — Întreprindere achiziționată de o altă întreprindere care a constituit o entitate economică distinctă la momentul încălcării — Luare în considerare a cifrei de afaceri proprii fiecăreia dintre aceste entități economice*

[art. 81 CE; Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, art. 23 alin. (2)]

6. *Concurență — Amenzi — Quantum — Stabilire — Caracter disuasiv — Luarea în considerare a dimensiunii și a resurselor globale ale întreprinderii sancționate*

[art. 81 CE; Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, art. 23 alin. (2)]

7. *Concurență — Amenzi — Quantum — Stabilire — Quantum maxim — Distincție între plafonare și caracterul disuasiv al amenzii*

[art. 81 CE; Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, art. 23 alin. (2)]

8. *Recurs — Recurs considerat fondat — Soluționare pe fond a litigiului de către instanța de recurs — Condiție — Litigiu în stare de judecată*

(Statutul Curții de Justiție, art. 61 primul paragraf)

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 26)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 29)

3. Atât Comunicarea Comisiei din 1996 privind neaplicarea de amenzi sau reducerea cuantumului acestora în cauzele având ca obiect înțelegeri, secțiunile C și D, cât și Comunicarea din 2002 privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului acestora în cauzele referitoare la înțelegeri, punctele 21 și 23, impun, ca o condiție care permite să se beneficieze de o reducere a amenzii care ar fi fost aplicată în caz contrar, ca întreprinderile în cauză să furnizeze Comisiei elemente de probă care contribuie la stabilirea existenței încălcării săvârșite. În această privință, informații care nu îndeplinesc condiția potrivit căreia aceste întreprinderi trebuie să contribuie la confirmarea existenței încălcării săvârșite, în sensul Comunicării din 1996 privind cooperarea, nu pot constitui probe care aduc o valoare adăugată semnificativă în raport cu elementele de probă aflate deja în posesia Comisiei, în sensul punctului 21 din Comunicarea din 2002 privind cooperarea.

Pe de altă parte, întreprinderile în cauză nu pot pretinde să beneficieze de o dublă recompensă pentru aceleași informații, și anume pentru cele care le-au permis să beneficieze de o imunitate parțială pentru perioada la care fac referire, dacă aceste informații nu au adus, pentru perioada ulterioară acesteia, nicio valoare adăugată investigației Comisiei.

(a se vedea punctele 42, 43 și 47)

4. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 44)

5. În cazul în care o întreprindere considerată de Comisie ca fiind răspunzătoare de o încălcare a articolului 81 CE este achiziționată de o altă întreprindere, în cadrul căreia își păstrează, ca filială, calitatea de entitate economică distinctă, Comisia trebuie să țină seama de cifra de afaceri proprie fiecăreia dintre aceste entități economice, pentru a le aplica, dacă este cazul, plafonul amenzii de 10 % din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent, stabilit la articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1/2003.

Astfel, într-un caz în care două societăți constituiau două entități distincte înainte ca una să devină filiala celeilalte, ele nu pot fi considerate o singură întreprindere, a cărei structură și capacitate financiară au evoluat în decursul timpului, care ar fi în cauză pe perioada încălcării.

În această privință, obiectivul urmărit prin stabilirea, la articolul 23 alineatul (2), a unui plafon de 10 % din cifra de afaceri a fiecărei întreprinderi care a participat la încălcare este printre altele de a evita ca aplicarea unei amenzi într-un quantum superior acestui plafon să depășească capacitatea de plată a întreprinderii respective la data la care aceasta este recunoscută de către Comisie ca fiind răspunzătoare pentru încălcare sau i se impune o sancțiune pecuniară. Această constatare este susținută de dispoziția din articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1/2003, care impune, în ceea ce privește plafonul de 10 %, ca acesta să fie calculat pe baza exercițiului financiar din anul care precedă decizia Comisiei de sancționare a unei încălcări. Or, o astfel de cerință este respectată întru totul în cazul în care acest plafon este stabilit doar pe baza cifrei de afaceri a filialei, în ceea ce privește amenda care îi este aplicată cu titlu exclusiv pentru perioada anterioară achiziționării sale de către societatea-mamă.

De asemenea, o societate nu poate fi trasă la răspundere pentru încălcări săvârșite independent de filialele sale înainte de data achiziționării acestora, acestea din urmă trebuind să răspundă ele însele pentru comportamentul lor ilicit anterior acestei achiziționări, fără ca societatea achiziționată să poată fi considerată răspunzătoare.

(a se vedea punctele 60-65)

6. Noțiunea „descurajare” constituie unul dintre elementele care trebuie luate în considerare la calculul quantumului amenzi care urmează să fie impusă pentru încălcarea normelor de concurență. În această privință, legătura dintre, pe de o parte, dimensiunea și resursele globale ale întreprinderilor și, pe de altă parte, necesitatea asigurării unui efect disuasiv al amenzi nu poate fi contestată. Astfel, impactul avut în vedere pentru întreprinderea în cauză este cel care justifică în primul rând luarea în considerare a dimensiunii și a resurselor globale ale acestei întreprinderi pentru a asigura un efect disuasiv suficient al amenzi, întrucât sancțiunea nu trebuie să fie neglijabilă în special în raport cu capacitatea financiară a întreprinderii respective. Rezultă că, în scopul aplicării unei amenzi într-un quantum susceptibil să descurajeze întreprinderile în cauză să încalce în viitor normele dreptului concurenței al Uniunii, trebuie luate în considerare dimensiunea și resursele globale ale acestora din urmă în momentul adoptării deciziei în litigiu.

(a se vedea punctele 84-86)

7. Plafonarea unei amenzi aplicate unei întreprinderi pentru încălcarea normelor de concurență la 10 % din cifra de afaceri, prevăzută la articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1/2003, urmărește adaptarea quantumului amenzi aplicate pentru încălcarea săvârșită la capacitatea economică a întreprinderii considerate răspunzătoare, chiar dacă perioada de referință pentru calculul cifrei de afaceri care trebuie luată în considerare este exercițiul financiar anterior adoptării deciziei Comisiei de aplicare a unei amenzi acestei întreprinderi.

În schimb, urmărirea unui efect disuasiv al sancțiunii pecuniare urmărește în mod esențial disciplinarea, pentru viitor, a comportamentului entității economice destinată a deciziei Comisiei. Un astfel de efect trebuie să se producă în mod necesar în privința întreprinderii în cauză în starea în care aceasta se găsește în momentul adoptării deciziei respective.

(a se vedea punctele 90 și 91)

8. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 95)